

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 43Co/98/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118389923
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Drahomíra Dibdiaková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6118389923.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Drahomíry Dibdiakovej, členiek senátu JUDr. Márie Jamriškovej, PhD. a Mgr. Miriam Kamenskej v právnej veci žalobcu KRUK Česká a Slovenská republika s. r. o., so sídlom Československé armády 954/7, 500 03 Hradec Králové, Česká republika, IČ: 24785199, právne zast. Advokátska kancelária Gallo s. r. o. so sídlom Jilemnického 4012/30, 036 01 Martin, IČO: 36 715 352, v mene ktorej advokáciu ako konateľ vykonáva advokát Michal Gallo proti žalovanému G. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. XX, XXX XX D. o zaplatenie 328,50 Eur s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozhodnutiu Okresného súdu Lučenec č. k. 21Csp/7/2019-102 zo dňa 31.07.2019 takto

rozhodol:

I. Rozhodnutie Okresného súdu Lučenec č. k. 21Csp/7/2019-102 zo dňa 31.07.2019 potvrdzuje.

II. Žalobcovi priznáva proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozhodnutím súd prvej inštancie vo výroku I. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 191,56 Eur s úrokmi z omeškania vo výške 5% ročne od 21.04.2017 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia. Vo výroku II. žalobu vo zvyšku zamietol a vo výroku III. priznal žalobcovi náhradu trov konania vo výške 16,62%.

2. Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie vyplýva, že návrhom na vydanie platobného rozkazu podaným v upomínacom konaní si žalobca uplatnil proti žalovanému právo na zaplatenie sumy 328,50 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne od 21.04.2017 do zaplatenia titulom úhrady zostatku istiny úveru, ktorý bol žalovanému poskytnutý singulárnym právnym predchodcom žalobcu na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 612780244 zo dňa 23.10.2015.

3. Súd prvej inštancie rozhodnutie odôvodnil tým, že spoločnosť Provident Financial, s.r.o., so sídlom Mlynské Nivy 49, 821 09 Bratislava, IČO: 35 805 731 uzatvorila so žalovaným dňa 23.10.2015 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 612780244. Na základe tejto zmluvy mal veriteľ poskytnúť žalovanému spotrebiteľský úver vo výške 680,- Eur, ktorý mal žalovaný splatiť v 60 týždenných splátkach pri výške prvej až predposlednej splátky 14,06 Eur a výške poslednej splátky 13,77 Eur a celková suma, ktorú mal žalovaný zaplatiť bola 843,31 Eur.

4. Súd prvej inštancie zo záznamu z platobnej karty zákazníka zistil, že žalovanému bol na účet zaslaný úver krátený o sumu 136,94 Eur. Túto sumu veriteľ započítal ako svoju pohľadávku voči žalovanému z predchádzajúcej zmluvy o úvere, ako aj zo zmluvy KOMFORT, a to na základe Žiadosti žalovaného zo dňa 23.10.2015 o predčasné splatenie úveru a Dohody o započítaní pohľadávok zo dňa 23.10.2015.

Súd prvej inštancie dospel k záveru, že zmluva o doplnkovej službe KOMFORT je absolútne neplatnou zmluvou pre rozpor s dobrými mravmi ako aj pre obchádzanie Zákona o spotrebiteľských úveroch. Súd prvej inštancie dospel aj k záveru, že predchádzajúca Úverová zmluva č. 610776887 zo dňa 21.11.2014 uzavretá so žalovaným obsahovala nesprávne určenú výšku ročnej percentuálnej miery nákladov v neprospech spotrebiteľa, preto poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Pretože žalovaný úver poskytnutý zmluvou č. 610776887 zo dňa 21.11.2014 už zaplatil, pre rozpor s dobrými mravmi bola tiež neplatná dohoda o započítaní sumy 136,94 Eur.

5. Vzhľadom na to, že súd prvej inštancie mal za zistené, že žalovanému v skutočnosti bolo zo Zmluvy č. 612780244 poskytnutých iba 534,06 Eur, z ktorých vrátil 351,50 Eur, zaviazal žalovaného na zaplatenie rozdielu medzi skutočne poskytnutou sumou, s ktorou mohol spotrebiteľ disponovať a sumou, ktorú vrátil. Súd prvej inštancie priznal žalobcovi aj uplatnený úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 191,56 Eur od 21.04.2017 do zaplatenia, nakoľko výška úroku je v súlade s vykonávacím predpisom. V zostávajúcej časti žalobu zamietol.

6. Podľa pomeru úspechu súd prvej inštancie priznal žalobcovi náhradu trov konania vo výške 16,62%.

7. V lehote na podanie odvolania proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie bolo súdu prvej inštancie doručené podanie žalovaného označené ako Odpor proti rozsudku Okresného súdu v Lučenci zo dňa 20.08.2019, sp. zn. 21Csp/7/2019-102.

8. Žalovaný v podaní uviedol, že proti platobnému rozkazu podáva v zákonnej lehote odpor. S nárokom žalobcu nesúhlasí a neuznáva ho v celom rozsahu. Vznáša proti nároku žalobcu námietku premlčania.

9. Podľa § 124 ods. 1 CSP každé podanie v civilnom sporovom konaní sa posudzuje podľa jeho obsahu. Preto aj podanie žalovaného zo dňa 10.09.2019 podľa jeho obsahu bolo posúdené ako odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie.

10. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu (§ 373 ods. 3 Zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“)) navrhol rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdiť a zaviazat' žalovaného k náhrade trov konania.

11. Žalobca uviedol, že je toho názoru, že súd prvej inštancie sa pri rozhodovaní riadne vysporiadal so všetkými dostupnými dôkazmi a zohľadnil všetky prezentované skutkové a právne tvrdenia strán v konaní. Žalovaný až po vydaní rozsudku vznáša námietku premlčania. S poukazom na § 366 písm. d) CSP žalobca uviedol, že aj keď sa žalovaný v podanom odvolaní domáha zrušenia napadnutého rozsudku, v podanom odvolaní sú uvádzané skutočnosti, ktoré žalovaný mohol a mal použiť v rámci prostriedkov procesnej obrany v prvostupňovom konaní. Uvedené skutočnosti by mohli byť akceptované za situácie, keď žalovaný by podal aspoň všeobecné stanovisko k určitej právnej otázke, akou je premlčanie. Žalovaný v priebehu celého prvostupňového konania namietal iné dôvody, pre ktoré považoval podanú žalobu za nedôvodnú. Žalobca je toho názoru, že súd prvej inštancie v rámci ustálenia skutkového a právneho stavu riadne zhodnotil sporné a nesporné skutočnosti v konaní a na základe nich vydal napadnutý rozsudok.

12. Pokiaľ by sa odvolací súd nestotožnil s uvedenými skutočnosťami, žalobca vo vzťahu k vznesenej námietke premlčania je toho názoru, že uvedenému úkonu nie je možné priznať právne účinky, nakoľko sa nejedná o tzv. kvalifikovanú námietku premlčania. Uvedenú skutočnosť potvrdzuje napríklad rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 11Co/357/2016 zo dňa 26.04.2017. Žalobca je toho názoru, že pokiaľ sa žalovaný domáha prieskumu nároku z hľadiska premlčania, takáto námietka musí byť jasne zdôvodnená a konkretizovaná, inak sa tým upiera právo žalobcu kvalifikovane sa vyjadriť k vytykaným skutočnostiam protistrany.

13. Žalovaný ako odvolateľ sa k vyjadreniu žalobcu k odvolaniu nevyjadril, hoci súd prvej inštancie žalovanému vyjadrenie žalobcu k odvolaniu doručil a umožnil mu vyjadriť sa k nemu v lehote 10 dní od doručenia (§ 374 ods. 1 CSP).

14. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací bol pri rozhodovaní o odvolaní viazaný rozsahom odvolania (§ 379 CSP) a odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP). Pretože nebolo potrebné zopakovať

alebo doplniť dokazovanie a nevyžadoval to dôležitý verejný záujem, na prejednanie odvolania odvolací súd pojednávanie nenariadil (§ 385 ods. 1 CSP). Odvolací súd rozsudok verejne vyhlásil dňa 11.12.2019, keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli a na webovej stránke Krajského súdu v Banskej Bystrici (§ 378 ods. 1 a § 219 ods. 1 CSP).

15. Po zhodnotení skutočností zistených z predloženého spisu dospel odvolací súd k záveru, že súd prvej inštancie v tejto veci dostatočne zistil skutkový stav, z ktorého odvolací súd vychádzal a od neho sa nijakým spôsobom neodchyľuje (§ 383 CSP). Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie všetkými dôkazmi, ktoré strany označili a predložili. V odvolacom konaní strany ďalšie návrhy na dôkazy neoznačili a nepredložili a ani odvolací súd nezistil existenciu ďalších dôkazov nevyhnutných pre rozhodnutie vo veci (§ 295 CSP v spojení s § 378 ods. 1 CSP).

16. Dokazovaním vykonaným súdom prvej inštancie bolo zistené, že dňa 23.10.2015 spoločnosť Provident Financial, s. r. o. Bratislava (ďalej v zmluve označovaná len "Provident") a žalovaný (ďalej v zmluve označovaný len "Zákazník") uzatvorili Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 612780244. Podľa zmluvy Provident poskytuje zákazníkovi spotrebiteľský úver v sume 680,- Eur. Celkové náklady sú tvorené súčtom úroku a poplatku za garantovanú službu, pričom úrok je vyjadrený úrokovou sadzbou 15,87% ročne zo sumy úveru, t. j. vo výške 67,65 Eur a poplatok za garantovanú službu pevnou sumou 95,66 Eur. Celkové náklady na základe údajov platných v čase uzatvorenia Zmluvy predstavujú ročnú percentuálnu mieru nákladov vo výške 46,46%. Odplatu podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka tvoria úrok a poplatok za garantovanú službu v celkovej sume 163,31 Eur. Celková čiastka, ktorú je zákazník povinný zaplatiť na základe zmluvy je tvorená súčtom úveru a celkových nákladov, pričom v čase uzatvorenia Zmluvy a pri predpoklade riadneho a včasného plnenia dlhu, predstavuje sumu 843,31 Eur. Zákazník splatí dlžnú sumu v 60 týždenných splátkach, pričom výška každej splátky dlžnej sumy od prvej po predposlednú je 14,06 Eur a výška poslednej splátky dlžnej sumy je 13,77 Eur. Úver sa za podmienok podľa tejto Zmluvy poskytuje na dobu 60 týždňov. Termín splatnosti poslednej splátky, a teda konečnej splatnosti úveru a dlžnej sumy je siedmy deň 60. týždňa po dni uzavretia zmluvy. Prvá splátka je splatná do 7 dní odo dňa pripísania celej čiastky úveru na účet určený zákazníkovi alebo na účet predplatennej karty. Pre účely zmluvy sa má pritom za to, že suma pôžičky bude pripísaná 7. kalendárny deň od podpisu zmluvy. Splatnosť každej ďalšej splátky nastane 7. kalendárny deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. Zákazník spláca splátky v ktorejkoľvek banke alebo pobočke banky, vkladom alebo prevodom na účet Providentu. Splátka sa považuje za uhradená dňom jej pripísania na bankový účet Providentu.

17. Z výpisu splátok a úhrad žalovaného súd považoval za zistené, že žalovaný uhradil splátky v sume 14,06 Eur dňa 09.11.2015, dňa 16.11.2015, dňa 24.11.2015, dňa 02.12.2015, dňa 09.12.2015, dňa 18.12.2015, dňa 23.12.2015, dňa 08.01.2016, dňa 15.01.2016, dňa 11.04.2016.

18. Podľa § 2 Zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní, na konanie je kauzálné príslušný Okresný súd Banská Bystrica (ďalej len „súd“).

19. Podľa § 3 ods. 1 Zákona č. 307/2016 Z. z., konanie sa začína podaním návrhu na vydanie platobného rozkazu (ďalej len „návrh“).

20. Podľa § 14 ods. 1 Zákona č. 307/2016 Z. z., odpor, ktorý súd neodmietol, odošle žalobcovi bez zbytočného odkladu spolu s výzvou, aby sa k nemu v lehote 15 dní vyjadril a aby v tej istej lehote navrhol pokračovanie v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa Civilného sporového poriadku.

21. Podľa § 14 ods. 3 Zákona č. 307/2016 Z. z., ak žalobca v lehote podľa odseku 1 podá návrh na pokračovanie v konaní, súd postúpi vec do piatich pracovných dní súdu príslušnému na jej prejednanie podľa Civilného sporového poriadku a strany o tom upovedomí. Ak príslušným na jej prejednanie je súd podľa § 2, súd strany upovedomí o pokračovaní v konaní.

22. Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení platnom do 27.09.2018, orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

23. Podľa § 54a Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 05.12.2018, premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

24. Podľa § 879v Občianskeho zákonníka, konanie, predmetom ktorého je pohľadávka vzniknutá zo spotrebiteľskej zmluvy, začaté pred účinnosťou tohto zákona, sa dokončí podľa doterajších predpisov.

25. Podľa § 149 CSP, prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

26. Podľa § 152 CSP, hmotnoprávna námietka je právny úkon strany spôsobujúci zmenu, zánik alebo oslabenie práva protistrany.

27. Podľa § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

28. Žalovaný v odvolaní na svoju obranu vzniesol námietku premlčania.

29. Premlčaním sa rozumie kvalifikované uplynutie času, v dôsledku ktorého nárok, teda jeho súdnu vymáhateľnosť, možno odvrátiť námietkou. Použitie námietky premlčania má za následok zánik nároku patriaceho k obsahu práva, t. j. zánik jeho súdnej vymáhateľnosti, v dôsledku čoho premlčané právo nemožno oprávnenému súdne priznať. Táto zmena (oslabenie) pôvodného práva, vzniknutá premlčaním, spočíva v skutočnosti, že dlžník môže po uplynutí premlčacej doby privodiť zánik vynúiteľnosti tohto subjektívneho práva tým, že sa s úspechom premlčania v súdnom konaní dovoľá. Premlčaním právo samo o sebe nezaniká, len sa oslabuje, a to práve v tej zložke, ktorá predstavuje nárok. Premlčaním sám o sebe nezaniká ani nárok a veriteľ sa môže svojho premlčaného práva domáhať žalobou, na základe ktorej dlžník môže byť na splnenie pohľadávky zaviazaný, ak sa premlčania nedovoľá. Ak však dlžník vznesie námietku premlčania, nárok zaniká, ale subjektívne právo trvá naďalej vo forme naturálneho (prirodzeného) záväzku, čo znamená, že jeho uplatniteľnosť je obmedzená na dobrovoľné splnenie zo strany dlžníka. Ak dlžník premlčané právo splní, hoci o premlčaní ani nevedel, prijaté plnenie nie je bezdôvodným obohatením a dlžník ho nemôže od veriteľa požadovať späť.

30. Námietka premlčania je teda právny úkon spôsobujúci zmenu (oslabenia) práva žalobcu a ako hmotnoprávna námietka je prostriedkom procesnej obrany v civilnom sporovom konaní, preto súd k premlčaniu prihliada len na námietku žalovaného.

31. V konaní pred súdom prvej inštancie nebolo sporné, že medzi spoločnosťou Provident Financial, s. r. o., Bratislava a žalovaným došlo dňa 23.10.2015 k uzavretiu Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 612780244. Zmluvné strany v úvode zmluvy uviedli, že Zmluvu uzatvárajú v zmysle Zákona č. 129/2010 Z. z.. Žalovaný pri uzatváraní a plnení zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti, preto spĺňal definíciu spotrebiteľa podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka. Spoločnosť Provident Financial, s. r. o., Bratislava pri uzatváraní a plnení zmluvy konala v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, a preto spĺňala zákonnú definíciu dodávateľa podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Pretože zmluvu uzatvoril dodávateľ so spotrebiteľom podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka šlo o spotrebiteľskú zmluvu.

32. Civilný sporový poriadok má v ustanoveniach § 290 a nasl. osobitnú úpravu sporov s ochranou slabšej strany. Medzi spory s ochranou slabšej strany patria aj spotrebiteľské spory. Pretože spor medzi žalobcom, ktorému bola pohľadávka proti žalovanému postúpená spoločnosťou Provident Financial,

s. r. o., Bratislava a žalovaným je sporom medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúcim zo spotrebiteľskej zmluvy, ide v konaní o spotrebiteľský spor.

33. Súdne konanie medzi žalobcom a žalovaným začalo návrhom na vydanie platobného rozkazu podaným žalobcom v upomínacom konaní. V Potvrdení o prijatí návrhu je uvedené, že Okresný súd Banská Bystrica prijal návrh žalobcu na vydanie platobného rozkazu dňa 26.11.2018. Podľa § 3 ods. 1 Zákona č. 307/2016 Z. z. upomínacie konanie sa začína podaním návrhu na vydanie platobného rozkazu, preto upomínacie konanie medzi žalobcom a žalovaným začalo dňa 26.11.2018.

34. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že pokiaľ v Potvrdení o prijatí návrhu je uvedené, že vec bola pridelená na rozhodnutie sudcovi dňa 07.12.2018, neznamená to, že až týmto dňom bol podaný návrh žalobcu na vydanie platobného rozkazu. Podľa § 11c ods. 4 Zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov, ak poplatková povinnosť z návrhu na vydanie platobného rozkazu v upomínacom konaní nie je splnená celkom do 15 dní od podania návrhu, na návrh sa neprihliada. Dňa 07.12.2018 bola len splnená poplatková povinnosť žalobcu, teda bol uhradený súdny poplatok za podanie návrhu. Návrh žalobcu na vydanie platobného rozkazu však bol prijatý už dňa 26.11.2018.

35. Súd v upomínacom konaní vydal dňa 11.12.2018 platobný rozkaz sp. zn. 8Up/1119/2018, proti ktorému podal žalovaný v zákonom stanovenej lehote vecne odôvodnený odpor. Pretože žalobca po podaní odporu navrhol pokračovanie v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa Civilného sporového poriadku, podľa § 14 ods. 3 Zákona č. 307/2016 Z. z. následne bola vec postúpená príslušnému Okresnému súdu Lučenec. Na Okresnom súde Lučenec bola veci pridelená sp. zn. 21Csp/7/2019.

36. Na Okresnom súde Lučenec preto nešlo o nové konanie medzi žalobcom a žalovaným, ale šlo o pokračovanie v konaní, ktoré medzi žalobcom a žalovaným začalo dňa 26.11.2018 v upomínacom konaní.

37. Podľa právnej úpravy platnej do 27.09.2018 súd pri rozhodovaní o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy aj bez návrhu a námietky spotrebiteľa prihliadal na premlčanie nároku voči spotrebiteľovi tak ako to upravoval § 5b Zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Ústavný súd Slovenskej republiky nálezom sp. zn. PL. ÚS zo dňa 7. februára 2018 rozhodol, že ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa nie je v súlade s čl. 46 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1992/460/>> v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1992/460/>>. Pretože Národná rada Slovenskej republiky následne neuviedla ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa do súladu s čl. 46 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1992/460/>> v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1992/460/>>, podľa čl. 125 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky dňom 27.09.2018, teda po šiestich mesiacoch od vyhlásenia nálezu sp. zn. PL. ÚS zo dňa 7. februára 2018 v Zbierke zákonov Slovenskej republiky, stratilo ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. platnosť.

38. Preto po dátume 27.09.2018 súdy pri rozhodovaní o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy na premlčanie nároku voči spotrebiteľovi mohli prihliadať len na námietku spotrebiteľa vznesenú v súdnom konaní.

39. S účinnosťou od 05.12.2018 bolo do Občianskeho zákonníka doplnené ustanovenie § 54a, v zmysle ktorého premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť. Súčasne bolo do Občianskeho zákonníka doplnené aj ustanovenie § 879v, ako prechodné ustanovenie k úpravám účinným od 05.12.2018 a podľa § 879v Občianskeho zákonníka konanie, predmetom ktorého je pohľadávka vzniknutá zo spotrebiteľskej zmluvy, začaté pred účinnosťou tohto zákona, sa dokončí podľa doterajších predpisov.

40. Súd preto v konaní, predmetom ktorého bola pohľadávka vzniknutá zo spotrebiteľskej zmluvy, mohol z úradnej povinnosti vyhodnocovať či uplatňované právo nie je premlčané, len ak súdne konanie začalo po dátume 05.12.2018.

41. Pretože súdne konanie medzi žalobcom a žalovaným začalo dňa 26.11.2018, kedy ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa už stratilo platnosť a ustanovenie § 54a Občianskeho zákonníka ešte nenadobudlo účinnosť, súd prvej inštancie nemal úradnú povinnosť vyhodnocovať, či žalobca neuplatňuje premlčané právo. Hoci vo veci šlo o spotrebiteľský spor, súd prvej inštancie nemohol nad rámce zákonnej úpravy konať so žalovaným ako so slabšou stranou v konaní a poskytovať žalovanému ako spotrebiteľovi ochranu, ktorú mu zákon nepriznával. Súd prvej inštancie preto mohol posudzovať či žalobcom uplatňované právo nie je premlčané len na základe námietky premlčania vznesenej žalovaným. Žalovaný ale v konaní pred súdom prvej inštancie námietku premlčania neuplatnil. Žalovaný námietku premlčania vzniesol až v odvolaní.

42. Koncepcia odvolacieho konania v civilnom sporovom konaní vychádza z tzv. neúplného apelačného systému. Neúplnosť apelácie znamená, že právo odvolateľa použiť v odvolacom konaní prostriedky procesného útoku alebo procesnej obrany, ktoré strana neuplatnila v konaní pred súdom prvej inštancie, je obmedzený. Odvolacia argumentácia v podobe nových skutočností a dôkazov je prípustná len za splnenia zákonom stanovených podmienok v § 366 CSP.

43. Námietka premlčania ako prostriedok procesnej obrany sa netýka procesných podmienok konania a ani výlučenia sudcu. Pretože v danom spore nebolo povinnosťou súdu prvej inštancie ex offio skúmať, či právo žalobcu nie je premlčané, nemôže byť námietkou premlčania ani preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Taktiež nejde o prostriedok procesnej obrany, ktorý žalovaný bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie. Odvolací súd preto dospel k záveru, že žalovaným vznesená námietka premlčania je novotou, ktorú podľa § 366 CSP nemožno v odvolaní použiť.

44. Okrem námietky premlčania žalovaný iné odvolacie dôvody neuviedol, preto dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

45. Nad rámec uvedeného však odvolací súd udáva, že žalobca v tomto konaní neuplatňoval premlčané právo. V uzavretej Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. 612780244 zo dňa 23.10.2015 bolo dohodnuté plnenie v týždenných splátkach. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Každá splátka preto predstavovala samostatné plnenie a pre každú splátku platila samostatne všeobecná premlčacia doba 3 roky tak ako to upravuje § 101 Občianskeho zákonníka.

46. Zmluva o spotrebiteľskom úvere bola uzavretá dňa 23.10.2015 a prvá splátka podľa zmluvných dojednaní bola splatná do 7 dní odo dňa pripísania celej čiastky úveru na účet predplatennej karty, pričom pre účely zmluvy sa malo za to, že suma pôžičky bude pripísaná 7. kalendárny deň od podpisu zmluvy. Siedmy kalendárny deň od podpisu zmluvy bol 30.10.2015, teda sa malo za to, že suma úveru bola žalovanému poskytnutá dňa 30.10.2015, na základe čoho prvá splátka bola splatná do 06.11.2015 a ďalšie splátky do 13.11.2015, do 20.11.2015, do 27.11.2015, atď..

47. Podľa § 112 Občianskeho zákonníka, ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde a v začatom konaní riadne pokračuje, premlčacia doba od toho uplatnenia po dobu konania neplynie. Žalobca si svoje právo proti žalovanému uplatniť na súde dňa 26.11.2018, preto dňom 26.11.2018 sa premlčacia doba zastavila. Podľa § 122 ods. 2 Občianskeho zákonníka koniec lehoty určenej podľa rokov pripadá na deň, ktorý sa pomenovaním alebo číslom zhoduje s dňom, na ktorý pripadá udalosť, od ktorej sa lehota začína. Do dňa 26.11.2018 tak uplynula premlčacia doba pre prvú splátku, a to dňom 06.11.2018, pre druhú splátku dňom 13.11.2018 a pre tretiu splátku dňom 20.11.2018. Pretože z výpisu splátok a úhrad žalovaného vyplýva, že žalovaný splátky uhrádzal v dohodnutej výške 14,06 Eur a prvú splátku uhradil dňa 09.11.2015, druhú splátku dňa 16.11.2015 a tretiu splátku dňa 24.11.2015, žalobca vykonal svoje právo pred uplynutím premlčacej doby. Žalovaný pritom uhradil aj ďalšie splátky, a to dňa 02.12.2015, dňa 09.12.2015, dňa 18.12.2015, dňa 23.12.2015, dňa 08.01.2016, dňa 15.01.2016, dňa 11.04.2016.

48. Ak by sa aj vychádzalo zo skutočnosti, že podľa žalobcom predloženého Potvrdenia o vyplatení pôžičky poskytnutej na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 612780244 bola suma úveru pripísaná na predplatenú platobnú kartu žalovaného dňa 02.11.2015, na základe čoho by splatnosť prvej splátky nastala do 09.11.2015 a splatnosť ďalších splátok do 16.11.2015, do 23.11.2015, do 30.11.2015, atď., ani v tomto prípade by vzhľadom na žalovaným poskytnuté plnenia právo žalobcu

nebolo premlčané. Práve naopak, začatie a skončenie premlčacej doby pre každú splátku by nastalo ešte o 3 dni neskôr.

49. Vychádzajúc z konštatovaných skutočností odvolací súd podľa § 387 ods. 1 CSP rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

50. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodoval podľa § 396, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi, ktorý mal v odvolacom konaní plný úspech, priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

51. Rozhodnutie bolo odvolacím senátom prijaté jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).